

λιούνται ὡς ἀργυρᾶ δάκρυα εἰς τὸ ἤρεμον κύμα τοῦ βύακος. Ἄλλὰ τίς εἶνε ἢ ἐπὶ τῆς χλοαζούσης αὐτοῦ ὄχθης καθημένη μελανείμων μορφή; τίς αὕτη ἢ ἀψη- σούσα τὰ νύκτια σκόπη, ἢ φεύγουσα τὴν γλυκειαν τοῦ Μορφέως ἀνάπασιν; φεῦ! εἶνε ἢ φονεύς, εἶνε ἢ ἀδελφοκτόνος. Ὁ ὕπνος ἀπὸ πολλοῦ ἤδη κατέλιπε τὰ ξηρὰ ὄμματά της, τὸ μειδίαμα ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐσβέσθη ἐπὶ τῶν ὠχρῶν χειλέων της. Ἡ ἀσίγητος τοῦ συνειδῶτος τύψις ὡς πυρίνη ῥομφαία διηνεκῶς σπαράσσει τὰ στήθη της· ὦ, τοῦ Σισύφου ὁ λίθος, ὁ τροχὸς τοῦ Ἰξίονος, ὁ γύψ τοῦ Προμηθέως τέλος δὲν ἦσαν αὐτῆς φοβερώτερα! Ὁ νοῦς της εἶνε θολὸν κά- τοπτρον, ἐφ' οὗ τρομεραὶ εἰκόνες ἀντανακλῶνται συγ- κεχυμένως οἱ ὀφθαλμοὶ της διαβλέπουσι φρικτὰ φαντασιώδη ὄραματα.

Ἴδου δακρύει, ἔνοι τὰς χεῖρας ἰκετευτικῶς, γονυ- πετεῖ καὶ μετ' ἀγρίως φωτοβολοῦντος βλέμματος, μετ' ἠνωρθωμένης τῆς κόμης ψελλίζει: Συγχώρησόν μοι! συγχώρησόν μοι!»

Ἄλλ' αἴφνης ὑπόκωφος ἤχος ὡς ὑποχονίου φά- σματος φωνὴ πλήσσει τὰ ὠτά της:

— Κἄν! Κἄν!

Ἡ δύστηνος τρέμει ὡς ὁ κλὼν τῆς ἰτέας ὑπὸ τοῦ ἀέρος σειόμενος... ὦ, σὲ οἰκτεῖρω, τάλαινα!

Νομίζει ὅτι πρὸ αὐτῆς ὀρθοῦται ἀπειλητικὴ σκιά διὰ λευκῶν περιειλιγμένη σαββάνων, ἧς ἢ σκελετώ- δης χεὶρ κραδαίνει ἐν φάσγανον... Καὶ πρὸς αὐτὴν ὀλοῦν βραδεὶ βήματι ἐγγιζούσα ψελλίζει ἔτι:

— Κἄν! Κἄν!

Οἱμοὶ! ἀναγνωρίζει τὴν νεκρικὴν ἐκείνην μορφήν· εἶνε ἢ ἀδελφὴ της, ἦν διὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς χειρὸς ἐ- θανάτωσε, καὶ ἐγείρει ἤδη κατ' αὐτῆς ἀπειλητικῶς τὸ φάσγανον! ὦ, πόσον μετεβλήθη ὑπὸ τὴν ψυχρὰν τοῦ μνήματος πλάκα! πρότερον εἶχεν ἐπὶ τοῦ προ- σώπου ρόδα καὶ μειδίαμα, ἤδη ἔχει ὠχρότητα καὶ ἐκδίκησιν... Ἀναζῶσι, λοιπὸν οἱ νεκροί; Ναί, ἀνα- ζῶσιν ἐν τῇ τεταραγμένῃ τῶν φονέων αὐτῶν φαντα- σίᾳ, ἵνα δηλητηριάσωσι διὰ τῶν πικροτάτων βασά- νων τὸ ὡς τὰ ὕδατα τῆς Στυγὸς τεθολωμένον νῆμα τοῦ βίου των!

— Κἄν! Κἄν!

— Πρὸς Θεοῦ, φύγε! ἐπάνελθε εἰς τὸν Ἄδην, τιμωρὸν φάσμα, ἐπάνελθε εἰς τὸν τάφον σου...

Καὶ ἢ ἀδελφοκτόνος, ὅλη ὑπὸ τὸ κράτος ἀπερι- γράπτου φρίκης, ὀπισθοβαθεὶ παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ὕδατος ὡσεὶ ἵνα μακρυνθῇ τοῦ ἀπαισίου ὄραματος· ἀλλ' ἐνῶ νέφος σκοτοδίνης διέρχεται πρὸ τῶν ὀμμά- των της, ὁ ποῦς αὐτῆς τρέμων ἀπόλλυσι τὴν ἰσορ- ροσίαν, καὶ τὸ σῶμα πίπτει κυλίεται βαρὺ εἰς τὰ ὕδατα...

Υπόκωφος δούπος ἐδόνησε τὴν γαλήνιον ἠχώ, τὸ κύμα ἐρρόχησε, τὰ δὲ ὑπὸ τοὺς κλῶνας τῆς παρο- χθίου ἰτέας κρυπτόμενα πτηνὰ τρομωδῶς ἐπετερύγι- σαν, καὶ... οὐδὲν ἔτι ἤκουσθη. Ἡ νύξ περιέβαλε τὰ πάντα διὰ τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ σιγηλοῦ μυστη- ρίου της.

Ἄλλ' αἴφνης ὑπόκωφος ἤχος ὡς ὑποχονίου φά- σματος φωνὴ πλήσσει τὰ ὠτά της:

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα τῆς ἐταιρίας τῶν τεχνῶν» ὑπάρ- χουσιν ἐν Bisseiski, ἐν τοῖς Οὐραλίοις, στρώματα λευκοχρύ- σου, δυνάμενα νὰ ἐπαρκέσωσι μόνον διὰ τὰς ἀνάγκας διακλή- ρου τοῦ κόσμου ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἐπίσης ὁ λευκοχρυσὸς εὑρέ- θη εἰς τὴν Βρασιλίαν καὶ εἰς τὰς Κορδιλλιέρας.

Ἐν τοῖς Οὐραλίοις ὁ λευκοχρυσὸς ἀπαντᾷ ὑπὸ μορφὴν κόκ- κων μεμιγμένων μετ' ἄμμου κατὰ λόγον 17 μέχρις 20 γρμ. λευκοχρύσου πρὸς 1600 γγ. ἄμμου. Ἄπας ὁ ἐν τῇ χώρᾳ ταύ- τη ἐξορυσσόμενος λευκοχρυσὸς ἀποστέλλεται εἰς Πετροῦπολιν, ὅθεν ἐκπέμπεται κατεργασμένος εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ ἐτη- σία χρησιμοποίησις τοῦ πολυτίμου τούτου μετάλλου ἀνέρχε- ται τό γε νῦν εἰς 3000—4000 γγ., ἀξιάει ἡμῶς συνεχῶς (βλέπε ἀριθ. 1, σελ. 11).

— Ἡ ὀλικὴ συγκομιδὴ τοῦ βάμβακος τῷ 1891 ἀνήλθε, κατὰ τινὰ ἀμερικανικὴν στατιστικὴν, εἰς 12750000 δέματα, ἐκ 200 γγ. ἕκαστον κατὰ μέσον ὄρον. Τούτων τὰ 3/4 ἀνή- κουσι κατὰ τὴν στατιστικὴν ταύτην, εἰς τὰς ἠνωμένας Πο- λιτείας· αἱ ἄμεσως ἐπόμενα παραγωγικὰ χῶραι εἶνε αἱ Ἄνατολικά· Ἰνδία καὶ ἡ Αἴγυπτος.

— Ἡ Pall Mall Budget ἀγγέλλει τὴν ἐν Orissa (Ἰν- δία) ὑπαρξίν νέου τέρατος, ὁμοίου πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Siamois, καὶ ὅπερ, ὡς φαίνεται, ἐκτεθήσεται εἰς τὴν ἐν Σικά- γῳ ἔκθεσιν.

Πρόκειται περὶ δύο ἀδελφῶν, Radica καὶ Doddica, ἡλι- κίας 3 1/2 ἐτῶν, αἵτινες εἶνε συνηνωμένοι δι' ὀστείου καμ- πτοῦ συνδέσμου ἀπὸ στήθους εἰς στήθος. Ὅταν κατακλίνων- ται, ἡ μία τούτων τίθεται ὑπὲρ τῆς ἄλλης πλαγίως.

— Ἄνταποκριτὴς τις τῆς «Nature» ὑπομιμνήσκει τὴν ἀναλογίαν ἣτις ὑφίσταται μεταξὺ τῶν καλουμένων αὐλά- κων τοῦ Ἄρειος καὶ τῶν διὰ σπειράσεως γινομένων σχισμῶν τεμαχίου πάγου. Τὸ πείραμα τοῦτο, ὀφειλόμενον εἰς τὸν Daubrée, ἐθεωρήθη παρὰ πολλῶν γεωλόγων ὡς ἀναπαρι- στῶν ἐν μικρογραφίᾳ τὰ ἐπὶ τοῦ στερεοῦ ἐπιπάγου πλανή-

1) Ὁ Α. Daubrée θεωρεῖται δικαίως ὡς ὁ πατὴρ τῆς Πειραματικῆς Γεωλογίας· συνέγραψε δὲ ἐν ἄλ- λοις σπουδαιότατον ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον: Συνθετικὰ μελέ- ται τῆς Πειραματικῆς Γεωλογίας, ἐν ᾗ τὰ γεωλογικὰ φαινόμενα ἐξετάζονται καθαρῶς ἐρμηνευτικῶς ὑπαγόμενα ὅτις ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμογὴν τῆς πειραματικῆς μεθόδου.

του τινός κατά την περίοδον τῆς καταψύξεως αὐτοῦ συμβαίνοντα. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἀναποκριτοῦ τούτου ἀποσταλεῖσαι φωτογραφίαι παρουσιάζουσι τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά, ἅτινα ἀνευρίσκονται καὶ εἰς τοὺς αὐλακὰς τοῦ "Αρεως : σχισμὰς διευθυνομένας κατὰ δύο διευθύνσεις ἐπαισθητῶς καθέτους ἐπ' ἀλλήλας· παραλληλισμὸν καὶ τυχαῖον διπλασιασμὸν τῶν γραμμῶν τῆς αὐτῆς σειρᾶς· συγχρῆν ἀπότομον διακοπὴν τῶν γραμμῶν τούτων.

— Προσεχῶς ἐκδοθήσεται ὑπὸ τοῦ Nordeuskiold ἀριθμὸς τις λίαν ἐνδιαφεροῦσων ἀνεκδότων ἐπιστολῶν τοῦ μεγάλου χημικοῦ C. — W. Scheele, ὅστις, ὡς γνωστόν, μετὰ τοῦ Lavoisier καὶ τοῦ Priestley, ἀπέτελεσε τὴν τριάδα τῶν ἐξόχων χημικῶν, ἥτις, ἀνατρέψασα, κατὰ τὸ τελευταῖον τέταρτον τοῦ III' αἰῶνος, τὰς τότε ὑπαρχούσας ἐσφαλμένας θεωρίας πρὸς ἐρμηνείαν τῶν χημικῶν φαινομένων, ἔθεσε τὰς ἀληθεῖς βάσεις τῆς τοσοῦτον εὐεργετικῆς καὶ ἀναγκαίας κατὰστάσεως ἐπιστήμης ταύτης. Τὴν δὲ 27/9 δεκεμβρίου ἐορτασθήσεται ἐν Σου. διὰ τὴν 150ῆν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου χημικοῦ, κατὰ τὴν ἐορτὴν δὲ ταύτην γενήσονται καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Στοκόλμῃ ἀνεγερθέντος πρὸς τιμὴν αὐτοῦ μνημείου.

— Κατὰ τὸν προσεχῆ Ἰούνιον, τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Montpellier, ἢ μᾶλλον οἱ βοτανικοὶ τῆς πόλεως ταύτης, θὰ ἐορτάσωσι τὴν 3ην ἑκατονταετηρίδα τῆς ἰδρύσεως τοῦ βοτανικοῦ Κήπου, ἰδρυθέντος ὑπὸ τοῦ Ἑρρίκου IV τῷ 1593.

— Μετὰ τὴν ἐν Elbrous (Καύκασος) ἀνάβασιν τοῦ ὄρους Demavend γενομένην ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Swen Hedin, συνεπέραναν οὕτως ὅτι τὸ ὕψος τοῦ ὄρους τούτου ἀνέρχεται μόνον εἰς 5465 μ., οὐχὶ δὲ εἰς τοὺς τέως παραδεδομένους ἀριθμούς, ἐν οἷς ἀπαντᾷ καὶ ὁ 6559.

— Ἡ Revue Scientifique ἀναγράφουσα τὴν εἰς τὴν ἀγγλικὴν Royal Institution διὰ κληροδοτήματος δωρεὰν 500000 φράγκων, ἐρωτᾷ μετὰ παραπόνου : πότε λοιπὸν θὰ γεννηθῆ ὁ γενναϊδωρος Γάλλος ὅστις θὰ δωρήσῃ παρόμοιον δῶρον εἰς τὸ Collège de France, εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ἀνωτέρων Σπουδῶν ἢ εἰς τινὰ τῶν ἡμετέρων πανεπιστημιακῶν Σχολῶν ;

Εὐτυχῶς τὰ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Ἑλληνοσφειδόμενα ἐθνικὰ παρ' ἡμῖν ἰδρύματα εἶνε τόσον πολυάριθμα καὶ τόσον εἰς πάντας γνωστά ὥστε εὐρισκόμεθα εἰς τὴν λίαν εὐχάριστον θέσιν νὰ μὴ ἀποτεινωμεν ὁμοίαν ἔκκλησιν ἢ ὅμοιον παράπονον πρὸς τοὺς πλουσίους ἡμῶν ὁμογενεῖς.

— Κατὰ τὴν Meehan's Monthly, αἱ παρὰ τὴν μεσημβρινὴν ἀκτὴν τῆς Φλωρίδος φυτεῖαι τοῦ κοκκοφοίνικος (coco) ἔχουσι παράδοξον τὴν ἀρχὴν. Πλοῖον μετὰ φορτίου καρῶν κοκκοφοίνικος ἐναυάγησε παρὰ τὰς ἀκτὰς αὐτῆς τὰ δὲ κάρυα ἐρρίφθησαν εἰς τὴν ξηρὰν ὑπὸ τῶν κυμάτων. Ταῦτα συλλεχθέντα ἐφυτεύθησαν ἐν τῇ ἄμμῳ. Ἐκεῖ ἐβλάστησαν κάλλιστα καὶ ἐσχημάτισαν τὰς σημερινὰς ἐπικερδεῖς φυτεῖας. Τὰ δένδρα εἶνε βραχύσωμα καὶ δύναται τις νὰ δρέψῃ ἐξ αὐτῶν καρπὸς καὶ ἄνευ κλίμακος, ἐνῶ τὰ αὐτὰ δένδρα ἐν τῇ Πολυνησίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ἔχουσιν ὕψος σημαντικόν.

— Ὁ κ. Lagneau, ἐν ὑπομνήματι ἀνακοινωθέντι εἰς

τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἠθικοπολιτικῶν ἐπιστημῶν, συμπεραίνει ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῶν γεννήσεων ἐν Γαλλίᾳ πρέπει ν' ἀποδοθῆ εἰς τοὺς πολέμους εἰς οὓς ἔλαβε μέρος ἡ Γαλλία κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα. Τῷ ὄντι, ἀπὸ τοῦ 1792 μέχρι τοῦ 1815 τοῦ 1815, 4500000 Γάλλων ἐκλήθησαν ὑπὸ τὰς σημαίας, τούτων δὲ τοὐλάχιστον οἱ ἡμίσεις ὑπέκυψαν εἰς τὸ πῦρ καὶ τὰς ἀσθενείας· ἀπὸ τοῦ 1815 μέχρι τοῦ 1852, ἡ Γαλλία ἠδυνήθη ν' ἀναλάβῃ ἕνεκα τῆς ἐπικρατησάσης εἰρήνης, ἀλλ' οἱ πόλεμοι τῆς δευτέρας Αὐτοκρατορίας (1852—1870), ἥτοι οἱ τῆς Κριμαίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Κορινθίας, τοῦ Μεξικοῦ καὶ ὁ τοῦ 1870 ἀφῆρπασαν 1500000 Γάλλων· ἀπὸ δὲ τοῦ 1872 μέχρι τοῦ 1891, τὰ ἐν τῷ πληθυσμῷ κενὰ συνεπληρώθησαν, ἀφοῦ, ἐν διαστήματι μιᾶς ἑκατονταετηρίδος, περὶ τὰ 4000000 Γάλλων ἐφρονέθησαν ἢ ἀπέθανον ἐξ ἀσθενειῶν ἀφορμὴν ἔχουσῶν τοὺς πολέμους τούτους.

— Ἡ ἐν Βελγίῳ παραγωγή τοῦ γαιάνθρακος ἀνῆλθε, τῷ 1891, εἰς 19615644 τόνους. ἀπέναντι 20565960 τοῦ 1890, τὸ δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτοῦ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς 250 ἑκατομμύρια φρ., ἀπέναντι 275 ἑκατομμ. τοῦ 1890, ἥτοι ἐπὶ ἔλλαττον 25 ἑκατομμ. φρ. ἐπὶ τῆς δλιχῆς εἰσπράξεως.

Ἡ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνθρακωρυχείων ἀνῆλθε, τῷ 1891, εἰς 132, ἀπέναντι 131 τοῦ 1890.

Ἡ μέση τιμὴ τῆς πωλήσεως ἦτο 13,10 φρ. κατὰ τόννον, τῷ 1891, ἀπέναντι 13,95 φρ., τῷ 1890.

— Ὁ κ. Donato Tommasi ἐφεύρε νέον ἠλεκτρικὸν ἀσφαλιστικὸν λύχνον πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἐν χρήσει ἐν τοῖς ἀνθρακωρυχείοις, πυριτιδοποιεῖσις, πλοίοις πρὸς μεταφορὰν πετρελαίου, κτλ., λύχνον διὰ καύσεως.

Ἡ λύχνος σβέννυται ἅμα θραυσθῆ ὁ περιβάλλον αὐτὸν προστατευτικὸς ὑάλινος κύλινδρος, ἢ καὶ ἡ φιάλη τοῦ λύχνου.

— Ἡ Revue de chimie industrielle διαγράφει τὴν μέθοδον δι' ἧς τελεῖται ἡ λεύκανσις τοῦ μαλλίου, τῆς μετάξις, τῆς ἡμιμετάξις, κτλ., διὰ τοῦ διαξειδίου τοῦ νατρίου, ἀνακαλυφθέντος μὲν τῷ 1810 ὑπὸ τοῦ Gay-Lussac καὶ τοῦ Thenard, μελετηθέντος ὑπὸ τοῦ Vernon-Harcourt, τῷ 1862, βιομηχανικῶς δὲ παραχθέντος ἐσχάτως ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τοῦ Haën, τοῦ Ἀνωτέρου, καὶ ἐξαγομένου ὑπὸ τὸ ὄνομα Natrium-superoxyde.

Τὸ σῶμα τοῦτο εἶνε κόνις κιτρίνη, διαλυτὴ ἐν ὕδατι μετὰ παραγωγῆς θερμότητος καὶ ἀναστοιχειώσεως ὀξυγόνου, ἐνέχει δὲ 26 0/0 ὀξυγόνου περίπου καὶ ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸν τύπον NaO (Na=23·0=8). Διαλύεται ἐντὸς τῶν ἀραιῶν ὀξέων, ἐὰν δὲ ἡ διάλυσις εἶνε ἀραιὰ καὶ ψυχρὰ δυνατὸν νὰ σχηματισθῆ καὶ ὀξυγονοῦχον ὕδωρ. Ἐπειδὴ δὲ εἶνε ἀλκαλικὸν καὶ ἐπομένως καταστρεπτικὸν τῶν ζωϊκῆς προελεύσεως νημάτων, μετασχηματίζουσιν αὐτὸ εἰς ὑπεροξειδίου τοῦ μαγνησίου διὰ διπλῆς ἀντικαταστάσεως μετὰ τῆς θεϊκῆς μαγνησίας, φέροντες εἰς ἐπαφὴν 3 περίπου βάρη θεϊκῆς μαγνησίας διαλελυμένης ἐν ὕδατι μεθ' 1 βάρους NaO.

— Προσεχῶς ἐκδίδεται τόμος τῆς « Διεθνούς ἐπιστημονικῆς Βιβλιοθήκης » ὑπὸ τὸν τίτλον : les Races et les Lan-

gues, ἔργον τοῦ André Lefèvre. Ἐκ τῆς ἐν τῇ Revue Scientifique δημοσιευθείσης περιλήψεως τῆς σπουδαίας ταύτης μελέτης, συμπεραίνομεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἔσται πολλῆς μελέτης ἄξιον, ἰδίᾳ δὲ τοῖς περὶ τὰ γλωσσολογικὰ καὶ τὴν ψυχολογίαν ἐνασχολουμένοις.

H. Γ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΒΕΡΔΗ.— *Ἀδριανὴ Λεκουβρέρ, δράμα εἰς πράξεις πέντε τῶν Scribe καὶ Legouvé.*— *Αἱ δύο Ὀρφαναί, δράμα εἰς πράξεις πέντε τῶν Dennery καὶ Cormon.*—ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἰκανὰ ἐρρήθησαν ἐν τέσσαρσι προτέροις φύλλοις περὶ τῆς σχολῆς τοῦ Scribe, τῶν ἐλαττωμάτων καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτῆς, περὶ τοῦ ἐπιζώντος δράματος αὐτοῦ, τῆς Ἀδριανῆς Λεκουβρέρ, ἥτις ἐδιδάχθη τῷ τε παρελθόντι σαββάτῳ καὶ τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ, καὶ τῶν διαφόρων διαπλάσεων τοῦ πρωταγωνιστοῦντος προσώπου, ὅπερ ἔστιν ἡ διάσημος τραγωδὸς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἡ ἐπανάστασις ἐξεγείρασα ἐν τῷ θεάτρῳ. Τοῦτου ἕνεκα νῦν ὁ λόγος ἔσται περὶ τῆς ἐκτελέσεως κυρίως ἐν τῷ θεάτρῳ Βέρδην, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν ἧ τὸ πρῶτον ὑπὸ θιάσου ἑλληνικοῦ ἐδιδάχθη, διότι ἐδιδάχθη ἄλλοτε ἐν τῷ Γαλλικῷ-Θεάτρῳ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἐξόχου τραγωδοῦ Σάβρας Βερνάρ, ἥτις καὶ πρό τινων ἡμερῶν ἐδίδαξεν αὐτὴν ἐν τῷ Μικρῷ-Θεάτρῳ τῆς Πετροποπόλεως ἐν ἐνθουσιασμῷ τοῦ ἀκροατηρίου αὐτῆς. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς Ἀδριανῆς Λεκουβρέρ ἐγένετο ἐν τῷ θεάτρῳ Βέρδην οὐχὶ κατὰ τὸ κείμενον ἀκριβῶς τῶν γάλλων δραματοποιῶν, κατ' ἀνάγκην μεταρρυθμισθέντος καὶ ἀφ' οὗ ἀφηρέθησαν σκηναὶ (ἰδίᾳ ἐκ τῆς γ' τῆς α' πράξεως), ὧν ἄνευ καθίσταται τὸ ἔργον δυσνόητον, σκηναὶ αἵτινες ἀναδεικνύσασιν τὸ ἔργον καὶ τὴν τῶν ὑποκριτῶν τέχνην, διότι, ὡς ἐρρήθη ἐν τοῖς προτέροις φύλλοις, ἡ τοῦ Scribe σχολὴ ἐν νῷ ἔχει τὸ θέατρον ὑπὲρ τοῦ θεάτρου, τὴν τέχνην ὑπὲρ τῆς τέχνης (l'art pour l'art). Εἰ δέ, ὡς εἶπεν ὁ Ganderax, ἡ ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς Κωμωδίας εἰς ἕτερον θέατρον τῶν Παρισίων μεταφορὰ τῆς Ἀδριανῆς Λεκουβρέρ, δύναται νὰ μείωσῃ τὴν ἐντύπωσιν, ἡ ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς-Κωμωδίας εἰς τὸ θέατρον Βέρδην ἐννοεῖται ἔσται ὅλος ὑποδείξις, ἐπιπροσθεμένης μάλιστα καὶ τῆς μεταφράσεως ἀπὸ τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ὅπερ οὐκ ὀλίγον ἐπίσης συμβάλλεται εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἐντυπώσεως, ἕνεκα ἄλλων τε λόγων καὶ διότι ὁ τε μῦθος τοῦ La Fontaine *les Deux Pigeons*, ἀπόλλυσι μεταφραζόμενος, καὶ οἱ στίχοι δὲ τῆς Φαίδρας (Racine Phèdre, scen. IV) ἐπίσης ἀποβάλλουσι τῆς δυνάμεως αὐτῶν. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω. Περὶ δὲ τῆς διδασκαλίας παρατηρητέον ὅτι ἡ δεσποινὶς Αἰκατερίνη Βερώνη, ἥτις ὑπεδύσατο τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον, καταδείκνυσιν ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ πάντα τὰ πολλὰ καλλιτεχνικὰ αὐτῆς προσόντα. Ἡ Ἀδριανὴ τὸ πρῶτον ἐμφανίζεται ἐνδεδυμένη τὴν ὠραίαν στολὴν τῆς Ρωξάνης, ὅτε ἐν τῇ Γαλλικῇ-Κωμωδίᾳ διδάσκειται ἡ γνωστὴ τραγωδία τοῦ Ρα-

κίνα, ἦν ὁ κόμης de Cezy προεκάλεσε καὶ ἥτις ἐδιδάχθη τῷ 1672. Ἡ ἐμφάνισις τῆς δεσποινίδος Βερώνης, κρατούσης μετὰ χεῖρας τὴν τραγωδίαν καὶ μελετώσης αὐτὴν, ἦν ὠραία. Ἄλλ' ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει ὅτε αἱ στροφαὶ ἐκεῖναι τῆς Φαίδρας ῥίπτονται κατὰ τῆς κομίσσης de Bouillon, ἡ δεσποινὶς Βερώνη ἐξεδήλωσεν ἅμα τὴν εἰρωνείαν, τὴν περιφρόνησιν, τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Ἀδριανῆς καὶ τὸ φλέγον αὐτὴν πάθος τῆς ζήλοτυπίας κάλλιστα, ἐφ' ᾧ καὶ δικαίως ἐπεσπάσατο τὰ χειροκροτήματα τοῦ ἀκροατηρίου. Κατὰ δὲ τὴν πέμπτην καὶ τελευταίαν πράξιν, ἥτις ὅλη κατέχεται ὑπὸ τῆς ἀγωνίας, τοῦ οἰοῦναι ἀτελευτήτου θανάτου, τοῦ προερχομένου ἐκ δηλητηριάσεως συντελεσθείσης ὑπὸ τῆς κομίσσης de Bouillon καὶ ἦν ὑψίσταται ἡ Ἀδριανὴ ὀφθαλμοθεῖσα τὴν ἀποσταλεῖσαν αὐτῇ ἀνοδοέσμεν εἰς ὑψος τέχνης ἀνῆλθε, καὶ κατὰ τὸν θάνατον εὐρίσκειτο ἐν τῇ ἀληθείᾳ. Ὁ θάνατος προέρχεται ἐκ τῆς εἰδωλοῦς οὐχὶ ἐκ τῆς καταπόσεως τοῦ δηλητηρίου, ἐπομένως οὗτος ἔσται ἡρεμος, ἄλλως τε δὲ τοῦτο ὑποδεικνύσι καὶ ὁ συγγραφεὺς, ὅστις ἂν μὴ ἄλλην ἔχῃ ἀρετῶν, ἔστιν ὅμως γνώστης τοῦ θεάτρου κατὰ τὴν ὁμοφώνον ἀπόφασιν τῆς κριτικῆς. Ὁ θάνατος τῆς Ἀδριανῆς ἐπέρχεται ὡς τις βαθμιαία νάρκωσις, παραλύουσα τὰς σωματικὰς δυνάμεις. Οὕτως ἐξεδηλώθη, καὶ καλῶς ἐξεδηλώθη, ὑπὸ τῆς ἡμετέρας καλλιτέχνιδος.

Εὐφήμου μνείας ἔστιν ἄξιος ὁ κ. Κουρῆς, ὅστις ὑπεδύσατο τὸν Ἀβδᾶν. Ὁ ὑποκριτὴς οὗτος κέκτηται πολλὰς ἀρετὰς, ἰδίᾳ δὲ ῥέοντα καὶ ἀφελῆ λόγον, ἐφ' ᾧ καὶ δύναται νὰ ἀποδῇ τῶν κρατίστων ὑποκριτῶν τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς, νὰ ὑπερβάλλῃ, ἂν μὴ πάντας τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ, τοὺς πλείστους αὐτῶν, ἐν νῷ ἔχων μάλιστα τὴν συμβουλήν ἦν ὁ Dumarsais, ὁ Φιλόσοφος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἔδωκε τῇ Ἀδριανῇ καὶ ἤτινι ἀκολουθήσασα αὐτηγένετο οἷα ἐγένετο. Ὁ Dumarsais συνεβούλευσεν αὐτῇ «νὰ δώσῃ τὴν ἀπαιτουμένην βαρύτητα εἰς τὰς λέξεις ἀναλόγως τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκφραζομένων ἐννοιῶν».

Περὶ τῶν ἄλλων ὑποκριτῶν τῶν ὑποδυσασμένων τοὺλάχιστον τὰ κυριώτατα πρόσωπα, λυποῦμαι μὴ δυνάμενος νὰ εἶπω εὐχάριστα.

Τῇ πέμπτῃ ἐδιδάχθη τὸ πεντάπρακτον δράμα τῶν Dennery καὶ Cormon *Αἱ δύο Ὀρφαναί* (*les deux Orphelines*). Τὸ δράμα τοῦτο ἐδιδάχθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ ἐν Παρισίῳ θεάτρῳ Porte-Saint-Martin τῷ 1874, ἔστι δὲ τῶν τεσσάρων ἔργων τοῦ γηραιοῦ δραματοποιοῦ, ἅπερ ὑπὸ ἐκτάκτου ἐπιτυχίας ἐστέφησαν καὶ ἐδιδάχθησαν ἑκατοντάκις καὶ πλέον. Τὰ τέσσαρα ἐπιτυχόντα ἔργα αὐτοῦ εἶσι τάδε: *Μιχαὴλ Στρογγώφ* (Michel Strogoff) καὶ ἡ *Περιοδεία τῆς Γῆς εἰς ὀγδοήκοντα ἡμέρας* (*Tour du monde en 80 jours*), ἀμφότερα θεαματικά (pièces à grand spectacle), ἐξαχθέντα ἐκ μυθιστοριῶν τοῦ Verne καὶ ὧν τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπαναληφθὲν ἐξακολουθεῖ ἔτι καὶ νῦν παιζόμενον ἐν τῷ *Chatelet* τῶν Παρισίων, τὸ *Μαρτύριον* (Martyre), ὅπερ πέρυσιν ὑπὸ τοῦ θιάσου τοῦ Théo de Bolsheim διδαχθὲν ἐν τῷ ἐνταῦθα Γαλλικῷ Θεάτρῳ ἤρесе καὶ *Αἱ δύο Ὀρφαναί*, τὸ εἰς πέντε πράξεις καὶ ἑξ εἰκόνας ἔργον. Τοῦτο ἐστέφη ὁμολογουμένως ὑπὸ